

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 7Csp/10/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817200721
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danko Lauková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2019:3817200721.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Dankou Laukovou v právnej veci strán sporu: žalobkyňa Ing. B. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom ul. T. H. č. XXX/X, J., zast. Prosman a Pavlovič, advokátska kancelária, s.r.o., ul. Hlavná č. 31, Trnava, IČO: 36 865 281, žalovaný PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., ul. Pribinova č. 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrey Cvikovej, s.r.o., ul. Kubániho č. 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 1.187,17 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 1.187,17 eur s 5% úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy 1.187,17 eur od 21.11.2016 až do zaplatenia, a to v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobkyni p r i z n á v a proti žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa žalobou zo dňa 20.1.2017 podanou prostredníctvom právneho zástupcu domáhala sa proti žalovanému zaplatenia 1.049,36 eur s príslušenstvom.

2. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 2.9.2013 medzi stranami sporu bola uzavretá Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru s nasledujúcou špecifikáciou: celková výška úveru: 1.500,- eur, úrok: 70,01%, RPMN: 69,68%, priemerná RPMN 46,06%, výška mesačnej splátky: 80,37 eur, počet mesačných splátok: 42, celková čiastka splatná spotrebiteľom: 3.375,54 eur, poskytnutá čiastka revolvingu: 790,84 eur, úrok: 76,21%, celková čiastka revolvingu splatná spotrebiteľom: 1.928,88 eur. V predmetnej zmluve absentuje údaj o termíne konečnej splatnosti, rozdelenie splátok na istinu, úrok a iné poplatky, adresa veriteľa na podanie reklamácie a sťažnosti. V čl. 8 zmluvy, je inkorporovaná Dohoda o poskytnutí služby, ktorej predmetom je záväzok žalovaného poskytnúť jej na základe žiadosti službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu, a jej záväzok zaplatiť za poskytnutie služby odplatu vo výške 215,75 eur v prípade úveru, resp. 112,08 eur v prípade revolvingu. Odplata za poskytnutie služby, obsiahnutej v Dohode o poskytnutí služby sa pritom mala stať splatnou dňa, kedy jej bol poskytnutý úver. V dobrej viere, pravidelne mesačne od 4.10.2013 splácala úver po 80,37 eur, vždy k 4. dňu v mesiaci. Úhradou mimoriadnej splátky vo výške 1.745,66 eur dňa 31.8.2014 žalovanému zaplatila celkovo sumu 2.549,36 eur, pozostávajúcu z istiny 1.500,- eur a zo zmluvných úrokov 1.049,36 eur. V zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, absentujú zákonné náležitosti spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 zák. č. 129/2010 Z.z., resp. zmluva je v rozpore s niektorými jeho ustanoveniami. Podaním zo dňa 7.11.2016 vyzvala žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia, avšak bezvýsledne. Výška úrokovej sadzby, uvedená v zmluve: 70,01% nezodpovedá (v neprospech spotrebiteľa) výške priemernej úrokovej miery z úverov peňažných ústavov, v čase uzavretia zmluvy. Podľa tabuľky priemerných úrokových mier z úverov obchodných bánk, uverejnenej na internetovej stránke Národnej banky Slovenska, bola priemerná hodnota ročnej úrokovej sadzby 11,04%, pre podobné typy úverov so začiatočnou fixáciou

úrokovej sadzby v mesiaci september 2013. Dohoda o výške úrokov musí byť v zmysle judikatúry slovenských súdov (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1MCdo 1/2009, č. k. 4Cdo 51/2012, Krajského súdu Prešov č. k. 3Co 114/2014) v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka. Dohodnutá výška úrokovej sadzby 70,01%, výrazne prevyšuje mieru z úverov obchodných bánk v čase uzavretia predmetnej zmluvy, preto ide o neplatný právny úkon. Výšku úrokovej sadzby, je potrebné vnímať ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je neplatná a akoby vôbec nebola obsahom zmluvy. Preto sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Poukázala na to, že žalovaný so svojimi klientmi uzatváral zmluvy o spotrebiteľských úveroch s obdobne vysokými úrokovými sadzbami napriek tomu, že slovenské súdy v sporoch, kde vystupoval, ju označili za neprijateľnú a v rozpore s dobrými mravmi. V predmetnej zmluve je uvedená úroková sadzba 70,01% a RPMN 69,68%. V RPMN za úver, sú zahrnuté všetky náklady spotrebiteľa v súvislosti s poskytnutým úverom, pričom jednou z položiek týchto nákladov je úrok za poskytnutý úver, ktorého percentuálnym vyjadrením je úroková sadzba. Keďže hodnota RPMN v zmluve je nižšia ako úroková sadzba, je preukázané, že žalovaný nesprávne uviedol výšku RPMN, a preto sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. V zmluve tiež nie je uvedený spôsob započítania splátky úveru na istinu, úroky a poplatky, doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti, adresa veriteľa na podanie reklamácie a sťažnosti, a aj z tohto dôvodu sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Poukázala na ustanovenie § 451, § 458 Občianskeho zákonníka s tým, že žalovaný sa prijímaním pravidelného mesačného plnenia obohatil bez právneho dôvodu na úkor jej majetku o sumu 1.049,36 eur. Uviedla, že predmetná zmluva obsahuje i ďalšie nedostatky. V zmluve sa žalovaný zaviazal poskytnúť jej okrem úveru za odplatu, aj revolving vo výške sumy 790,84 eur s úrokovou sadzbou 76,21%. Uzatvorenie predmetnej zmluvy, nevyjadruje jej skutočnú vôľu, a to uzatvoriť ďalší úverový vzťah, ale je prejavom vôle žalovaného ako výlučného zostavovateľa zmluvy. Jej zámerom nebolo uzatvorenie revolvingového úveru, ale jeho uzatvorenie jej bolo vnútené predpísanou formou zmluvy. Takéto dojednanie je neplatné, v rozpore so zásadou dobrých mravov v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Tiež odplata za Dohodu o službách inkorporovaná v zmluve, je v absolútnom rozpore s dobrými mravmi. Je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pretože odplata po materiálnej stránke neslúži spotrebiteľovi a jeho záujmom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, sú neplatné, čo potvrdil aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí č. 8MCdo 3/2015. Žalovaný jej pred uzatvorením zmluvy neposkytol formulár, obsahujúci Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere. Pokúsil sa tak zbaviť zákonnej informačnej povinnosti tým, že do nepodpísaných zmluvných dojednaní predmetnej zmluvy inkorporoval doložku, v zmysle ktorej sa údajne oboznámila (žalobkyňa) s formulárom obsahujúcim Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie Krajského súdu Prešov č. k. 4S/48/2014, podľa ktorého skutočnosť, že dodávateľ neinformoval spotrebiteľa (pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere) jasne a určito o podstatných podmienkach zmluvy, značne obmedzil jeho schopnosť urobiť rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by pri dostatku informácií inak neurobil. Žalovaný nesplnením informačnej povinnosti ju pohol k rozhodnutiu o obchodnej transakcii, ktorú by pri dostatku informácií neurobila. Takéto konanie je v rozpore s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka, ktoré vykazuje jednoznačný úmysel žalovaného získať právny titul na peňažné plnenie, na ktoré by inak nemal nárok. Žalovaný sa úmyselne na jej úkor bezdôvodne obohatil o sumu 1.049,36 eur, ktorú aj napriek výzve jej odmietol vydať.

3. Okresný súd Prievidza vo veci rozhodol platobným rozkazom č. k. 7Csp 10/2017-16 zo dňa 2.2.2017, proti ktorému v zákonom stanovenej lehote podal odpor žalovaný.

4. Žalovaný odpor odôvodnil tým, že povinnosť podľa § 4 zák. č. 129/2010 Z.z. si splnil prostredníctvom stanoveného formuláru: Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere. Predmetná zmluva sa riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka a v otázkach, ktoré neupravuje Obchodný zákonník, ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Prednostné použitie Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské vzťahy, bolo zavedené zák. č. 102/2014 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť až od 1.4.2015. Právne vzťahy, vzniknuté pred uvedeným dátumom sa posudzujú podľa dovtedy platných predpisov. Základná úprava regulácie výšky úrokov pre úverovú zmluvu, bola v čase uzavretia Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, uvedená v § 502 Obchodného zákonníka. Uvedené ustanovenie reguluje otázku platnosti dohody o úrokoch a právne dôsledky spojené s tým, že ak je dohodnutý úrok vyšší, než určuje zákon. Z tohto ustanovenia nevyplýva, že úroková sadzba je neplatná. Pre určenie, aká výška úroku je prípustná, je rozhodujúce ustanovenie podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Odplata, ktorá je regulovaná uvedeným ustanovením vyjadruje celkovú nákladovosť úveru pre spotrebiteľa (teda okrem

úroku prípadne aj ďalšie poplatky, ktoré v súvislosti s úverom má zaplatiť s výnimkou tých, ktoré nie sú povinné a teda predpokladom pre získanie úveru). Pri porovnaní výšky odplaty s hodnotou priemernej odplaty za spotrebiteľské úvery, je na mieste záver, že táto nebola podstatne prevýšená. Obvyklou odplatou, vzhľadom na spôsob jej určovania v kolerácii s tým, že ide o odplatu na finančnom trhu (nie na bankovom trhu) je práve hodnota priemernej odplaty určovanej Ministerstvom financií Slovenskej republiky. Tá bola v rozhodnom období, t. j. ku dňu 2.9.2013 vo výške 46,06%. Dohodnutá odplata v zmluve, priemernú odplatu na finančnom trhu podstatným spôsobom neprevyšovala. Údaj o priemernej výške RPMN, je zverejňovaný štvrťročne Ministerstvom financií Slovenskej republiky. Pokiaľ ide o dobu trvania zmluvy, táto je upravená v čl. 9 Zmluvných dojednaní tak, že zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú. Zmluva obsahuje aj údaj o termíne konečnej splatnosti. Deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára, je dňom konečnej splatnosti úveru (čl. 4, bod 4.5. Zmluvných dojednaní). Predmetná zmluva obsahuje aj zákonom vyžadovanú výšku splátky (80,37 eur), termín splatnosti splátky (4. deň v mesiaci, čo je uvedené aj v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ako aj v splátkovom kalendári, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy) a počet splátok (42). Smernica Rady 2008/48 má v rámci úniijného práva povahu plnej harmonizácie. Členské štáty, preto nie sú oprávnené prijať odchylné ustanovenia. Výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z., ako to prezentuje žalobkyňa, predstavuje v podstate požiadavku, aby sa v zmluve o úvere uvádzala amortizačná tabuľka. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15. Pokiaľ ide o náležitosť, a to údaj o adrese veriteľa na podávanie sťažností a reklamácií, tento je obsiahnutý v čl. 12 bod 1 Zmluvných dojednaní, ktoré pritom neobsahujú samostatný dokument oddelený od Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Poskytnutie revolvingu nie je obligatórne, nakoľko v prípade nezáujmu má klient možnosť vopred vypovedať revolving, resp. požiadať o jeho stornovanie (čl. 9 Zmluvných dojednaní). Nemá vedomosť o tom, že by žalobkyňa požiadala o storno revolvingu. Zák. č. 129/2010 Z.z. sám počíta s tým, že revolvingové úvery sa bežne poskytujú (Príloha č. 2). Popieral tvrdenia žalobkyne, týkajúce sa Dohody o poskytnutí služby s tým, že z nich nevyplýva, v čom má spočívať dôvod neplatnosti, v čom neprijateľnosť poplatkov. Žalobkyňa v žalobe pritom nespochybňuje, že sa s dohodou oboznámila a uzavrela ju dobrovoľne. Tvrdí (žalovaný), že Dohoda o poskytnutí služby je individuálnym dojednaním v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Nadväzne na to, je po právnej stránke vylúčený záver o neprijateľnosti. Poukázal i na ustanovenie § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka s tým, že predmetná odplata je cenou plnenia, a preto úvaha o neprijateľnosti dojednania o tejto odplate, je vylúčená. Uplatnil námietku premlčania nároku uplatňovaného žalobkyňou.

5. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 7Csp 10/2017-32 zo dňa 27.2.2017 zrušil platobný rozkaz č. k. 7Csp 10/2017-16 zo dňa 2.2.2017.

6. V podaní zo dňa 13.3.2017, žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu poukázala na ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, účinného v čase uzavretia Zmluvy o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom, pričom odlišné zmluvné dojednanie alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 3MCdo 14/2014, Krajského súdu Košice č. k. 6Co 139/2013. Uviedla, že aplikácia ustanovenia § 502 Obchodného zákonníka, je pre rozpor so zásadou ochrany spotrebiteľa ako aj zásady prednostnej aplikability občianskoprávnej normy v prospech spotrebiteľa, vylúčená. Ak by však aj platilo tvrdenie žalovaného o aplikácii ustanovení Obchodného zákonníka na spotrebiteľské vzťahy, výška úrokovej sadzby 70,01% ročne, by sa priedila dobrým mravom a bola by v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku. V tejto súvislosti dala do pozornosti rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 4Obo 161/2007. Pokiaľ žalovaný v odpore proti vydanému platobnému rozkazu poukázal na ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, tak účelovo zamieňa pojmy odplata a výška ročnej úrokovej sadzby. Snaží sa odviesť pozornosť súdu od absolútnej neplatnosti dojednania zmluvného ročného úroku vo výške 70,01% pre rozpor s dobrými mravmi. Pojem odplata v zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka predstavuje celkovú nákladovosť úveru pre spotrebiteľa, pričom zámenu vyššie uvedených pojmov zamietol aj Krajský súd Trenčín v rozhodnutí č. k. 5Co 584/2014. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1MCdo 1/2009, právny úkon postihnutý vadou podľa § 39 Občianskeho zákonníka, je absolútne neplatný, o ktorý stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavami v čase uzavretia zmluvy. Žalovaný tvrdením „ide o odplatu na finančnom trhu (nie na bankovom trhu)“, navodzuje údajnú nemožnosť porovnania úrokovej sadzby uplatňovanej nebankovým

subjektom a uplatňovanej bankou. Toto tvrdenie je účelové, nakoľko banky a rovnako aj nebankové subjekty - žalovaný, sú súčasťou finančného trhu a majú teda vplyv na výšku ročných priemerných úrokových sadzieb. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie Krajského súdu Trenčín č. k. 5Co 541/2014. Uviedla, že dňa 2.9.2013 uzavrela so žalovaným okrem predmetnej zmluvy aj Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorej zákonnosť za účelom dôvodnosti nároku o vydanie bezdôvodného obohatenia, bola prejudiciálne posudzovaná Okresným súdom Prievidza v konaní č. 13Csp 10/2017. Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX, sú okrem čísla zmluvy identické čo do výšky úveru, ako aj zmluvných podmienok a absentujúcich zákonných náležitostí spotrebiteľského úveru. V jeden deň, teda medzi stranami sporu boli uzavreté identické úverové zmluvy. Poukázala na ustanovenie § 1 ods. 3 písm. f/ zák. č. 129/2010 Z.z.. Uviedla, že žalovaný podmienil poskytnutie úveru ich (dvoch úverových zmlúv) uzavretím, pričom v oboch zmluvách uviedol výšku priemernej hodnoty RPMN 46,06%, a na ktorú v konečnom dôsledku sám upozornil v odpore za účelom vyvrátenia prípustnosti ročnej úrokovej sadzby vo výške 70,01%. Nakoľko však v zmysle § 1 ods. 3 písm. f/ zák. č. 129/2010 Z.z. platí fikcia, že obe zmluvy (č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX) predstavujú jednu zmluvu, a teda aj oba úvery poskytnuté žalovaným predstavujú jeden spotrebiteľský úver, priemerná hodnota RPMN pre tento spotrebiteľský úver je 20,83%. Celková odplata v zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, tak ako ju prezentuje žalovaný, predstavuje navýšenie úveru o 125%. Odplata za tento úver, tak prevyšuje priemernú hodnotu RPMN 5-násobne. Ďalej uviedla, že v predmetnej zmluve je uvedená ročná úroková sadzba 70,01% a RPMN 69,68%. Ročná úroková sadzba je teda vyššia ako údaj o RPMN, čo s poukazom na § 2 písm. g/ zák. č. 129/2010 Z.z., nie je matematicky možné už len z toho dôvodu, že do údajov o RPMN, je zahrnutý aj úrok. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie Krajského súdu Žilina č. k. 10Co 672/2014, podľa ktorého, pokiaľ sa v zmluve uvádza hodnota úrokovej sadzby úveru, hodnota RPMN za úver nemôže byť od nej nižšia, môže byť minimálne rovnaká. Od žalovaného reálne obdržala 1.284,25 eur. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 2Sžo 29/2012, za spotrebiteľský úver možno považovať len poskytnutie finančných prostriedkov, ktoré veriteľ poskytol spotrebiteľovi. Uviedla, že napriek reálne poskytnutej istine úveru, žalovaný jej úročil sumu 1.500,- eur. Skutočná výška RPMN pre úver vyplývajúci z predmetnej zmluvy je pri uplatnení správneho výpočtu na úrovni 92,98% (namiesto 69,68%). Pokiaľ žalovaný v odpore uviedol, že údaj o dni splatnosti poslednej splátky (o konečnej splatnosti úveru), o dobe trvania zmluvy, o adrese veriteľa na podávanie sťažností a reklamácií, je uvedený v nepodpísaných zmluvných dojednaniach, resp. že vyplývajú z Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi tak, ak sa zmluvné strany dohodnú na tom, že pre daný zmluvný vzťah sa budú aplikovať dojednania vo Všeobecných obchodných podmienkach, tieto sa nemôžu bez ich podpísania zmluvnými stranami stať súčasťou zmluvy. Ako spotrebiteľ dokumenty, ktoré majú byť súčasťou Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500030708, nepodpísala. Je neprípustné, aby podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z., boli spotrebiteľovi len dodatočne po podpise zmluvy doručované poštou a zároveň vyhlasované za neoddeliteľnú súčasť zmluvy bez toho, aby bol k tomu potrebný súhlas druhej zmluvnej strany. Pokiaľ žalovaný v odpore poukázal na Smernicu 2008/48, tak členské štáty sa môžu, za účelom dosiahnutia najlepšieho výsledku smernice, odchýliť od samotného znenia smernice a zaviesť v súlade so zásadou únieového práva prísnejšiu vnútroštátnu právnu úpravu (C-28/99, C-340 a 401/95, C-47/96). Poukázala na rozhodnutie Krajského súdu Košice č. k. 10Co 265/2015, podľa ktorého požiadavka uvedená v § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z., nie je v rozpore s účelom Smernice 2008/48, ale naopak, ešte viac ho naplňa. Jazykovým ako aj teleologickým výkladom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z., je možné dospieť k záveru, že základnou obsahovou náležitosťou, vyžadovanou aj zákonodarcom je vyčíslenie, aká časť každej splátky pripadá na istinu, aká na úroky, resp. poplatky. Zotrvávala na tom, že jej zámerom nebolo uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere, ale jej uzatvorenie jej bolo nútené predpísanou formou zmluvy. Podľa rozhodnutia Krajského súdu Prešov č. 3Co 289/2014, vopred predpísaný text zmluvy predstavuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Dojednania o revolvingu inkorporované v nepodpísaných zmluvných dojednaniach, sú neplatné. Pokiaľ žalovaný v odpore poukázal na ustanovenie § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého neprijateľnou zmluvnou podmienkou nemôže byť cena plnenia, tak sa tým snaží odvieť pozornosť súdu od posudzovania inkorporovanej doložky - Dohody o poskytnutí služby, ako neprijateľnej zmluvnej podmienky v celku. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 10Co 67/2016, podľa ktorého: „Pokiaľ odvolateľ poukazuje na to, že cena plnenia nemôže byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou, odvolací súd mal za to, že v predmetnom spore sa posudzuje komplexne celá táto dohoda, nielen výška stanoveného poplatku (resp. cena, akú argumentuje odvolateľ), ktorý však nepochybne vzhľadom na to, že predstavuje 14% poskytnutého

úveru, len potvrdzuje záver o neprijateľnosti celej tejto zmluvnej podmienky“. Žalovaný sa dňa 31.8.2014 prijatím plnenia z jej (žalobkyne) strany obohatil o sumu v celkovej výške 1.049,36 eur. Objektívna premlčacia doba tak začala plynúť v uvedený deň a subjektívna premlčacia doba odo dňa, kedy ju právny zástupca informoval o tom, že predmetná zmluva nie je v súlade s právnou úpravou, a teda sa úver z nej vyplývajúci považuje za bezúročný a bez poplatkov (t. j. dňa 14.12.2016). Nakoľko však žalovaný dlhodobo, aj napriek viacerým súdnym rozhodnutiam vydaným v jeho neprospech, zámerne neuvádza správne údaje o RPMN do zmlúv o spotrebiteľskom úvere, zámerne inkorporuje do zmlúv ako aj zmluvných dojednaní doložky, ktoré iba navodzujú fiktívny dojem poskytovania služieb, a ktoré nikdy nesledovali skutočné záujmy klientov - spotrebiteľov, prostredníctvom nekalej praktiky - neposkytnutia predzmluvného formulára pred uzatvorením zmluvy, zámerne pôsobí na ekonomické rozhodnutia priemerných spotrebiteľov o uskutočnení obchodných transakcií, ktoré by pri dodržiavaní právneho poriadku Slovenskej republiky a Európskej únie zo strany veriteľa nikdy neuskutočnili. Uzatváraním zmlúv, v ktorých sú inkorporované doložky o práve jednostrannej zmeny zmluvných podmienok z jeho (žalovaného) strany prostredníctvom Oznamenia veriteľa o schválení úveru, prijímal bezdôvodne obohatenie úmyselne, začala tak od prijatia bezdôvodného obohatenia z jeho (žalovaného) strany, plynúť dokonca 10 ročná premlčacia doba. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie Krajského súdu Prešov č. k. 7Co 84/2011.

7. V podaní zo dňa 9.5.2017 žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že poskytnutím úveru sa v zmysle právnej úpravy, a tiež ustálenej obchodnej praxe (vrátane bankovej i nebankovej) rozumie nielen vyplatenie prostriedkov úveru (v hotovosti, na účet a podobne), ale každá zákonom uznaná forma splnenia záväzku, teda aj započítanie. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. Obdo V 47/2001, podľa ktorého naplnenie úverového vzťahu nie je podmienené priamym plnením dlžníkovi v hotovosti alebo bezhotovostným plnením na jeho účet v peňažnom ústave, ale poskytnutie peňažných prostriedkov môže mať aj formu plnenia záväzkov dlžníka priamo jeho veriteľovi alebo na jeho účet v peňažnom ústave. Tiež popieral tvrdenia žalobkyne o tom, že by uzatvorenie Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500030707 malo predstavovať podmienenie poskytnutia úveru uzatvorením vzájomne závislej zmluvy, nakoľko toto tvrdenie nie je podporené žiadnou relevantnou skutočnosťou.

8. V podaní zo dňa 19.1.2018 žalobkyňa (po zmene právneho zástupcu) prostredníctvom právneho zástupcu uviedla, že predpokladaná vedomosť o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a o osobe, ktorá sa obohatila, nie je pre začatie plynutia subjektívnej lehoty rozhodujúca, ale vyžaduje sa skutočná vedomosť. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2Cz 35/77, č. k. 5Cdo 121/2009, Najvyššieho súdu Českej republiky č. k. 30Cdo 4366/2007, č. k. 25Cdo 1618/1999, č. k. 25Cdo 3306/2007. O bezdôvodnom obohatení sa mohla dozvedieť v čase, najskôr momentom, kedy si vypočula názor svojho právneho zástupcu. Bezúročnosť a bezpoplatkovosť je len zákonnou fikciou alebo následkom (ktorý sa uplatní v prípade splnenia podmienok výslovne špecifikovaných v zákone), t. j. je stavom, ktorý inak nezodpovedá zmluvným podmienkam dohodnutým medzi stranami sporu, ktoré sú obsiahnuté výslovne v zmluve o úvere. Ako spotrebiteľ mala (žalobkyňa) pritom vedomosť len o zmluvných podmienkach, teda o tom, že má plniť na účet svojho veriteľa splátky podľa zmluvy. Svoju povinnosť zo zmluvy si plnila v domnienke, že ju plniť musí. Nemala žiadny dôvod sa domnievať, že zmluva o úvere má akékoľvek nedostatky a dokonca z toho vyvodiť aj záver, že v určitom rozsahu už nemusí na účet veriteľa plniť ďalšie finančné prostriedky. Poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 6Cdo 1/2012 s tým, že princíp „vigilantibus iura scripta sunt“ v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana spotrebiteľa. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 6MCdo 9/2012: „Vychádzajúc z povahy spotrebiteľských právnych vzťahov realite praktického života, a teda aj zdravému rozumu, odporuje požiadavka na podrobnej (až detailnej) znalosti právnych predpisov zo strany spotrebiteľa. Preto neinformovanosť spotrebiteľa, resp. jeho nedostatočná informovanosť v tejto oblasti, mu nemôže byť na ujmu“. Ak by v čase po splatení istiny vedela, že na zmluvu sa uplatňuje fikcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti, je absolútne v rozpore s logickým uvažovaním, že by aj naďalej na účet žalovaného plnila akékoľvek ďalšie finančné prostriedky. Už len samotná táto skutočnosť a teda to, že plnila (v rámci opakovaných splátok) svoj záväzok ako vyplýva zo zmluvy, ktorú podpísala, znamená, že o bezdôvodnom obohatení (a o rozhodných skutočnostiach) nemala a ani nemohla mať vedomosť.

9. V podaní zo dňa 9.2.2018 žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že ak by bolo možné okamih začiatku plynutia subjektívnej premlčacej lehoty stotožniť s momentom poskytnutia právnej rady právnym zástupcom, potom by takáto situácia v praxi znamenala ten právny účinok, že by subjektívna

premlčacia lehota nebola pevne ohraničená, následkom čoho by ustanovenia zákona o jej plynutí stratili relevanciu. Spôsob, akým uzatvára zmluvy, ani ich obsahové náležitosti nikdy neboli posúdené ako protiprávne, resp. nedostatočné, ani pri výkone kontrol uskutočňovaných Slovenskou obchodnou inšpekciou.

10. Žalobkyňa podaním zo dňa 28.5.2018 prostredníctvom právneho zástupcu navrhla, aby súd pripustil zmenu - rozšírenie žaloby o zaplatenie sumy 137,81 eur s prísľušenstvom. Uviedla, že dňa 17.12.2013 so žalovaným uzavrela Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, o ktorej Okresný súd Prievidza konal vo veci č. k. 14Csp 48/2017. Z uvedenej zmluvy žalovanému zaplatila poslednú splátku úveru dňa 21.12.2015, v dôsledku čoho mala splnené povinnosti zo všetkých troch zmlúv. Subjektívna premlčacia lehota pre právo na vydanie bezdôvodného obohatenia z identických zmlúv (tieto sú odlišné iba v čísle zmluvy), tak mohla začať plynúť najskôr po vyrovnaní všetkých záväzkov medzi zmluvnými stranami. V prípade, ak by sa žalovaný dovoľoval márneho uplynutia subjektívnej premlčacej doby, pričom táto by mala začať plynúť ešte v čase, kedy z identickej zmluvy od nej pod hrozbou rozhodcovského alebo exekučného konania, resp. výkonu zrážok zo mzdy, vynucoval plnenie nad rámec istiny, možno takéto konanie v zmysle § 3 Občianskeho zákonníka, považovať za konanie v rozpore s dobrými mravmi. Nemožno totiž prikladať na jej ťarchu, keď dobromyseľne plnila splátky úveru v mylnom presvedčení, že zmluva na základe ktorej plní, je v súlade s právnym poriadkom. Pokiaľ ide o skutkové a právne okolnosti úveru zo zmluvy, bola žalovaným uvedená do omylu, a to vyčíslením zostatku zo zmluvy. V tejto súvislosti poukázala na ustanovenie § 650 Občianskeho zákonníka, platného na území Českej republiky.

11. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 7Csp 10/2017-110 zo dňa 13.6.2018 pripustil zmenu - rozšírenie žaloby o zaplatenie sumy 137,81 eur s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 137,81 eur, odo dňa nasledujúceho po doručení návrhu na zmenu žalobného návrhu až do zaplatenia.

12. Žalovaný v podaní zo dňa 3.7.2018 prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že naďalej popiera, že Dohoda o poskytnutí služby by mala predstavovať neprijateľnú zmluvnú podmienku. Predmetom dohody je samostatná služba, v podobe záväzku veriteľa poskytnúť odklad splatnosti splátok. Z právneho hľadiska je teda predmetom plnenia právo dlžníka na splnenie uvedeného záväzku veriteľa. Dohoda o poskytnutí služby, je pritom osobitne podpisovaná. Odplata z Dohody o poskytnutí služby, je cenou plnenia a z hľadiska § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka úvaha o neprijateľnosti dojednania o tejto odplate, je vylúčená. Predmetné dojednanie, by však nebolo možné považovať za neprijateľnú podmienku aj z dôvodu, že táto obsahuje osobitnú podpisovú doložku, odlišnú od ostatného obsahu zmluvy. Skutočnosť, že odplata v zmysle takto uzatvorenej dohody a uzatvorenie samostatnej dohody sú právne prípustné potvrdil napríklad aj Krajský súd Banská Bystrica v rozsudku č. k. 4CoR 5/2016. V súvislosti so vznikom Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uviedol, že všeobecne platí, že pre to, aby nejaká zmluva vznikla, musí mať obligatórne náležitosti, ustanovené právnym poriadkom. Ak tieto nie sú dodržané, potom nedochádza k vzniku zmluvy. Ak však ide o iné ako obligatórne náležitosti (t. j. fakultatívne), potom absencia takýchto fakultatívnych dojednaní má za následok len to, že takéto dojednania nie sú platné. Ich nedodržanie, ale nemá za následok nevzniknutie zmluvy.

13. V podaní zo dňa 14.11.2018 žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu opätovne poukázala na ustanovenie § 1 ods. 3 písm. f/ zák. č. 129/2010 Z.z. s tým, že v roku 2013 so žalovaným uzavrela tri zmluvy o úvere (č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX.), z ktorých získané peňažné prostriedky použila na rovnaký účel, a ich súhrn sa považuje za jeden spotrebiteľský úver. Subjektívna premlčacia doba pre uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia z identických zmlúv, tak mohla začať plynúť najskôr po vyrovnaní všetkých záväzkov medzi zmluvnými stranami, t. j. momentom pripísania poslednej splátky na účet žalovaného v mesiaci decembri 2015. Žaloba na súd došla v januári 2017, preto jej nárok nie je premlčaný. Napriek vyššie uvedeným skutočnostiam poukazuje na to, že vedomosť o tom, že na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu na jej úkor, nadobudla až po oslovení spoločnosti Nebuď dlžník, s.r.o., ktorá dala posúdiť Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. (a taktiež aj ostatné s ňou súvisiace zmluvy o revolvingovom úvere) advokátskej kancelárii AK-KRUPA, s.r.o., ktorá vyslovila predbežný záver, že zmluva je v rozpore so zákonom, a že žalovanému plnila nad rámec jej povinností. Následne sa rozhodla prípad riešiť súdnou cestou. Poukázala na rozsudok Krajského súdu Prešov č. k. 7Co 33/2018. Predložila e-mailovú komunikáciu so spoločnosťou Nebuď dlžník, s.r.o. a s AK-KRUPA, s.r.o., z obdobia október až december 2016 s tým, že dovtedy bola v dobrej viere v presvedčení, že plnila žalovanému v súlade s právnym poriadkom a ani len netušila, že by zo strany žalovaného mohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu na jej úkor. Svedčí

o tom aj tá skutočnosť, že všetky svoje záväzky zo Zmlúv o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX., ktoré sa považujú v zmysle § 1 ods. 3 písm. f/ zák. č. 129/2010 Z.z. za jeden spotrebiteľský úver, uhradila žalovanému riadnym spôsobom bez toho, aby namietala neoprávnenosť nároku žalovaného v tomto smere.

14. V podaní zo dňa 8.1.2019 žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že poskytnutím úveru sa rozumie úkon, ktorým sa splní záväzok poskytovateľa úveru uvoľniť peňažné prostriedky spôsobom a vo forme, ktorá je medzi stranami dohodnutá. Pri výpočte RPMN je preto potrebné vychádzať z poskytnutej sumy úveru 1.500,- eur. RPMN sa pritom určí v okamihu akceptácie návrhu zo strany veriteľa. Uviedol, že sa pridrižiava svojej doterajšej právnej argumentácie o vzniku zmluvy. Popiera tvrdenie žalobkyne, že subjektívna premlčacia doba začala plynúť odo dňa, keď sa žalobkyňa dozvedela, že plnila bez právneho dôvodu. Subjektívna premlčacia doba je viazaná na to, že subjekt má k dispozícii skutkové okolnosti, z ktorých odvodzuje svoje údajné nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia.

15. V podaní zo dňa 1.2.2019 žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu uviedla, že RPMN 69,68% nezodpovedá skutočnosti, nakoľko v nej nie je započítaná odplata za Dohodu o poskytnutí služby. Ak by túto odplatu žalovaný riadne započítal do celkových nákladov poskytnutého úveru, výsledná hodnota RPMN by bola 85,40% v zmysle výpočtu RPMN z Portálu finančnej ochrany a osvetu spotrebiteľa vedeného Ministerstvom financií Slovenskej republiky. Popierala, že by v čase uzavretia zmluvy o úvere, nebolo možné údaj o RPMN presne vypočítať.

16. Právny zástupca žalovaného neprítomnosť na určených termínoch pojednávania ospravedlnil písomne. Súhlasil, aby súd vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti.

17. Súd vo veci vykonal dokazovanie (a to i s poukazom na ustanovenie § 295 Civilného sporového poriadku) výsluchom žalobkyne, oboznámením sa so spisom č. k. 14Csp 48/2017, č. k. 13Csp 10/2017, so Žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, so Zmluvnými dojednaniami Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., s predsporovou výzvou zo dňa 4.11.2016, so súhrnnými informáciami o novoposkytnutých úveroch veriteľmi, s Oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 2.9.2013, s výpisom z účtu, so Štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, s reprezentatívnym príkladom výpočtu RPMN, s prehľadom úhrad, s príkladom výpočtu RPMN k zmluve č. 8500030708, s inšpekčným záznamom Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie, so splátkovým kalendárom zo dňa 2.9.2013, s vyjadrením Bencont Collection, a.s., Friendly Finance Slovakia, s.r.o., Pohotovosť, s.r.o., Volkswagen Finančné služby Slovensko, s.r.o., Cofidis SA, s vyjadrením Ministerstva financií Slovenskej republiky, s výpočtom cez interaktívnu kalkulačku na výpočet RPMN, s e-mailom zo dňa 18.10.2016, 21.10.2016, 16.12.2016.

18. Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledujúci skutkový stav:

19. Zo Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z bodu 5. vyplýva, že žalobkyňa ako dlžník žiadala žalovaného o poskytnutie úveru za nasledujúcich podmienok: poskytnutá čiastka úveru (úverový limit): 1.500,- eur, splatnosť úveru (počet splátok): 42, mesačná splátka (vrátane úrokov): 80,37 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť: 3.375,54 eur, predpokladaná RPMN za úver: 70,01%, ročná úroková sadzba úveru: 70,01%, priemerná RPMN za úver: 46,06%, poskytnutá čiastka revolvingu: 790,84 eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. revolving plus úroky za celú dobu čerpania revolvingu): 1.928,88 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu: 63,32%, ročná úroková sadzba revolvingu: 76,21%. V bode 6.: údaje o schválenom revolvingovom úvere je uvedené: poskytnutá čiastka úveru (úverový limit): 1.500,- eur, splatnosť úveru (počet splátok): 42, mesačná splátka (vrátane úrokov): 80,37 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. úver plus úroky za celú dobu čerpania úveru): 3.375,54 eur, RPMN za úver: 69,68%, ročná úroková sadzba úveru: 70,01%, priemerná RPMN za úver: 46,06%, poskytnutá čiastka revolvingu: 790,84 eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. revolving plus úroky za celú dobu čerpania revolvingu): 1.928,88 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu: 70,01%, ročná úroková sadzba revolvingu: 76,21%, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania: 5,50%. V čl. 8, bod 8.1. (Dohoda o poskytnutí služby) je uvedené, že predmetom Dohody o poskytnutí služby je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení stanovených

podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti / Zmluvy uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom, a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu: a/ za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok z úveru vo výške 215,75 eur a b/ za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok z revolvingu vo výške 112,08 eur. Podľa bodu 8.4., odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru je splatná dňom uzavretia Dohody o poskytnutí služby, veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok, a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa čl. 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti / Zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa bodu 8.1., písm. a/ Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty), a to ku dňu poskytnutia úveru dlžníkovi podľa čl. 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti / Zmluvy. Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX je žalobkyňou podpísaná dňa 27.8.2013 a žalovaným dňa 2.9.2013.

20. V Štandardných Európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere zo dňa 27.8.2013 je okrem iného uvedené: druh spotrebiteľského úveru: bezúčelový revolvingový spotrebiteľský úver, resp. revolvingový úver na účel uvedený dlžníkom v zmluve o spotrebiteľskom úvere, celková výška spotrebiteľského úveru: 1.500,- eur, podmienky, ktoré upravujú čerpanie peňažných prostriedkov (akým spôsobom a kedy spotrebiteľ dostane peniaze): spotrebiteľský úver je poskytovaný na účel uvedený dlžníkom, prípadne ako bezúčelový a je vyplácaný bezhotovostným prevodom na účet, ktorý uvedie dlžník v zmluve o revolvingovom úvere, doba trvania zmluvy: na neurčito, spotrebiteľ musí zaplatiť: výška mesačnej splátky, vrátane úrokov 80,37 eur, počet splátok úveru: 42, termín splátok úveru (a úrokov): termín splatnosti splátok bude v prípade schválenia žiadosti stanovený na konkrétny deň medzi v poradí prvým až pätnástym dňom (vrátane) kalendárneho mesiaca takto: v nadväznosti na deň poskytnutia úveru bude dátum splatnosti prvej splátky určený na deň medzi v poradí prvým až pätnástym dňom (vrátane) kalendárneho mesiaca nasledujúceho po dni poskytnutia úveru tak, že medzi dňom poskytnutia úveru a dňom splatnosti prvej splátky bude doba nie kratšia ako 32 za sebou idúcich kalendárnych dní (vrátane), a súčasne nie dlhšia ako 48 za sebou idúcich kalendárnych dní (vrátane): Splatnosť nasledujúcej splátky v príslušnom mesiaci, bezprostredne nasledujúcom po splatnosti predchádzajúcej splátky bude v deň s číselným poradím rovnakým ako číselné poradie dňa splatnosti predchádzajúcej splátky v príslušnom predchádzajúcom mesiaci, celková čiastka, ktorú bude spotrebiteľ musieť zaplatiť: 3.375,54 eur, vyžadované záruky: dohoda o zrážkach zo mzdy, úroková sadzba: 70,01% (fixná úroková sadzba), RPMN: 70,01% (reprezentatívny príklad je uvedený na zadnej strane formulára). Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere žalobkyňa podpísala dňa 27.8.2013.

21. V Reprezentatívnom príklade výpočtu RPMN, je uvedená RPMN 32,93%. V Prehľade výpočtu RPMN k zmluve č. 8XXXXXXXXX je uvedená RPMN 69,68%.

22. V Oznámení veriteľa zo dňa 2.9.2013 o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX je uvedené: číslo Zmluvy o revolvingovom úvere: 8500030708, schválená výška úveru: 1.500,- eur, splatnosť úveru: 42 mesiacov, výška mesačnej splátky úveru: 80,37 eur, dátum splatnosti prvej splátky úveru: 4.10.2013, dátum splatnosti poslednej splátky úveru: 4.3.2017, periodicita splácania úveru: mesačná, dátum splatnosti splátky v priebehu periódy splácania: 4., celková výška úveru: 1.500,- eur, RPMN úveru: 69,68%, priemerná hodnota RPMN platná ku dňu podpísania Zmluvy o revolvingovom úvere: 46,06%, schválená výška revolvingu: 902,92 eur, zvýšenie celkovej výšky úveru po vykonaní revolvingu: 902,92 eur, výška mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu: 80,37 eur, RPMN po vykonaní revolvingu (predpokladaná výška): 70,01%, úverový limit: 1.500,- eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. úver plus úroky za celú dobu čerpania úveru): 3.375,54 eur, odplata za poskytnutie úveru v zmysle čl. 8, bod 8.1. písm. a/ Dohody o poskytnutí služby: 215,75 eur, ročná úroková sadzba úveru: 70,01%, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť pri každom revolvingu (t. j. revolving plus úroky za celú dobu čerpania revolvingu): 1.928,88 eur, ročná úroková sadzba revolvingu: 76,21%, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania: 5,50%, dátum nadobudnutia platnosti Zmluvy o revolvingovom úvere: 2.9.2013, dátum nadobudnutia účinnosti Zmluvy o revolvingovom úvere: 2.9.2013.

23. Z výpisu z účtu žalovaného vyplýva, že žalobkyni poukázal sumu 1.284,25 eur, pričom ako VS je uvedené číslo: XXXXXXXXXXXX.

24. V prehľade úhrad je uvedené, že žalobkyňa poukázala žalovanému nasledujúce sumy: dňa 14.10.2013 80,37 eur, dňa 8.11.2013 80,37 eur, dňa 5.12.2013 80,37 eur, dňa 17.1.2014 81,30 eur, dňa

10.2.2014 80,37 eur, dňa 17.3.2014 80,98 eur, dňa 25.4.2014 80,82 eur, dňa 19.5.2014 81,15 eur, dňa 3.7.2014 80,82 eur, dňa 8.8.2014 81,37 eur, dňa 2.9.2014 1.657,63 eur, dňa 2.9.2014 0,01 eur, dňa 2.9.2014 5,86 eur, celkovo 2.471,42 eur.

25. Z inšpekčného záznamu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie Bratislava vyplýva, že dňa 31.5.2011 u žalovaného vykonala kontrolu na dodržiavanie ustanovení zák. č. 129/2010 Z.z.. Ku kontrole bolo predložených 5 námatkovo vybraných zmlúv o revolvingovom úvere, ktorých súčasťou boli Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere. Podľa inšpekčného záznamu, v predložených zmluvách bola správne uvedená priemerná hodnota RPMN na príslušný spotrebiteľský úver, platná ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnená podľa zák. č. 129/2010 Z.z. za príslušný kalendárny štvrtrok.

26. Z podania Ministerstva financií Slovenskej republiky zo dňa 3.10.2018 vyplýva, že portál finančnej osvety a ochrany finančného spotrebiteľa: www.fininfo.sk priamo prevádzkuje Ministerstvo financií Slovenskej republiky a jeho cieľom je poskytovať odborné a praktické informácie, zabezpečenie väčšej informovanosti o finančných rizikách a ochranu finančného spotrebiteľa, kde sa okrem iného nachádza aj výpočet RPMN a interaktívna kalkulačka na výpočet RPMN. Kalkulačka má všeobecný charakter a je určená najmä pre potencionálnych klientov, aby si vedeli porovnať produkty medzi veriteľmi, pričom počíta výlučne so štandardnými podmienkami výpočtu RPMN.

27. Vo výpočte predloženom žalobkyňou prostredníctvom interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN je uvedené: dátum pôžičky: dňa 2.9.2013, výška pôžičky: 1.284,25 eur, periodicita splátok: mesačne, počet splátok: 42, výška splátok: 80,37 eur, splatenie splátok: na konci obdobia, výpočet RPMN: 85,40%.

28. Zo Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z bodu 5. vyplýva, že žalobkyňa ako dlžník žiadala žalovaného o poskytnutie úveru za nasledujúcich podmienok: poskytnutá čiastka úveru (úverový limit): 1.500,- eur, splatnosť úveru (počet splátok): 42, mesačná splátka (vrátane úrokov): 80,37 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. úver plus úroky za celú dobu čerpania úveru): 3.375,54 eur, predpokladaná RPMN za úver: 70,01%, ročná úroková sadzba úveru: 70,01%, priemerná RPMN za úver: 46,06%, poskytnutá čiastka revolvingu: 790,84 eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť: 1.928,88 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu: 63,32%, ročná úroková sadzba revolvingu: 76,21%. V bode 6.: údaje o schválenom revolvingovom úvere je uvedené: poskytnutá čiastka úveru (úverový limit): 1.500,- eur, splatnosť úveru (počet splátok): 42, mesačná splátka (vrátane úrokov): 80,37 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. úver plus úroky za celú dobu čerpania úveru): 3.375,54 eur, RPMN za úver: 69,68%, ročná úroková sadzba úveru: 70,01%, priemerná RPMN za úver: 46,06%, poskytnutá čiastka revolvingu: 790,84 eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť: 1.928,88 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu: 70,01%, ročná úroková sadzba revolvingu: 76,21%, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,50%. Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX je žalobkyňou podpísaná dňa 27.8.2013 a žalovaným dňa 2.9.2013. Okresný súd Prievidza rozsudkom č. k. 13Csp 10/2017-50 zo dňa 28.4.2017 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyňi sumu 1.049,36 eur s príslušenstvom, a to do troch dní odo dňa jeho právoplatnosti. Krajský súd Trenčín rozsudkom č. k. 17Co 341/2017-67 zo dňa 20.6.2018 rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietol z dôvodu premlčania uplatneného nároku.

29. Zo Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (č. I. 39 spisu č. k. 14Csp 48/2017) z bodu 5. vyplýva, že žalobkyňa ako dlžník žiadala žalovaného o poskytnutie úveru za nasledujúcich podmienok: poskytnutá čiastka úveru (úverový limit): 1.500,- eur, splatnosť úveru (počet splátok): 42, mesačná splátka (vrátane úrokov): 80,37 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. úver plus úroky za celú dobu čerpania úveru): 3.375,54 eur, predpokladaná RPMN za úver: 70,01%, ročná úroková sadzba úveru: 70,01%, priemerná RPMN za úver: 45,94%, poskytnutá čiastka revolvingu: 790,84 eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. revolving plus úroky za celú dobu čerpania revolvingu): 1.928,88 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu: 63,32%, ročná úroková sadzba revolvingu: 76,21%. V bode 6.: údaje o schválenom revolvingovom úvere je uvedené: poskytnutá čiastka úveru (úverový limit): 1.500,- eur, splatnosť úveru (počet splátok): 42, mesačná splátka (vrátane úrokov): 80,37 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. úver plus úroky za celú dobu čerpania úveru): 3.375,54 eur, RPMN za úver: 67,35%, ročná úroková sadzba úveru: 70,01%, priemerná RPMN za úver: 45,94%, poskytnutá čiastka

revolvingu: 790,84 eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. revolving plus úroky za celú dobu čerpania revolvingu): 1.928,88 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu: 70,01%, ročná úroková sadzba revolvingu: 76,21%, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,25%. Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX je žalobkyňou podpísaná dňa 16.12.2013 a žalovaným dňa 17.12.2013. Okresný súd Prievidza rozsudkom č. k. 14Csp 48/2017-59 zo dňa 20.2.2018 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 1.167,75 eur s príslušenstvom, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Z prehľadu platieb k zmluve č. XXXXXXXXXXXX (č. l. 200 p.v.) vyplýva, že žalobkyňa poukázala žalovanému nasledujúce platby: dňa 4.2.2014 80,37 eur, dňa 12.3.2014 80,82 eur, dňa 23.4.2014 80,85 eur, dňa 16.5.2014 81,17 eur, dňa 3.7.2014 80,74 eur, dňa 21.8.2014 80,37 eur, dňa 30.9.2014 80,37 eur, dňa 31.10.2014 80,74 eur, dňa 23.1.2015 80,74 eur, dňa 27.2.2015 200,- eur, dňa 8.4.2015 80,37 eur, dňa 15.5.2015 120,- eur, dňa 10.7.2015 241,11 eur, dňa 25.8.2015 80,37 eur, dňa 9.10.2015 81,37 eur, dňa 22.12.2015 1.846,15 eur, dňa 22.12.2015 31,80 eur, dňa 22.12.2015 239,24 eur, dňa 22.12.2015 333,36 eur, dňa 22.12.2015 1,45 eur. Z odôvodnenia rozsudku č. k. 14Csp 48/2017-59 zo dňa 20.2.2018 vyplýva, že súd postup žalovaného, keď znížil poskytnutú sumu úveru o poplatok 215,75 eur vyhodnotil ako v rozpore s dobrými mravmi a úrok 70,01% ročne ako úrok, ktorý má charakter úžery. Z bodu 25. rozsudku vyplýva, že úverová zmluva uzavretá medzi stranami sporu je v rozpore s dobrými mravmi a zároveň obchádzajúca zákon, a preto je ako právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, absolútne neplatná. Krajský súd Trenčín rozsudkom č. k. 27Co 154/2018-88 zo dňa 28.8.2018 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Z jeho odôvodnenia vyplýva, že zmluvný vzťah založený zmluvou o úvere zo dňa 17.12.2013 má spotrebiteľský charakter a zmluvu je potrebné (a nároky z nej) posudzovať podľa noriem spotrebiteľského práva, a že je neplatná v celom rozsahu pre jej rozpor s dobrými mravmi a obchádzanie zákona v jej viacerých častiach (dojednania o poskytnutí služby o odklade splátok, úžernický úrok a s tým spojená nesprávna RPMN v neprospech spotrebiteľa). Odvolací súd okrem iného uviedol, že novela Občianskeho zákonníka vykonaná zák. č. 102/2014 Z.z. definitívne expressis verbis vyriešila (doplnením ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka) výkladové rozdiely, na ktoré v podanom odvolaní poukázal žalovaný tak, že na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Doplnené ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka zachytáva prevažujúcu výkladovú prax a jeho cieľom je iba výslovne stanoviť aj doposiaľ platné pravidlo prednostného použitia režimu Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské záväzky. Odvolací súd tiež uviedol, že tak ako bola v čl. 8 zmluvy dohodnutá odplata za službu, ktorá vlastne v čase uzatvorenia zmluvy ani žalobkyni poskytnutá nebola, je neprimerane zaťažujúca spotrebiteľa a výslovne v jeho neprospech, čím je v zásade zavádzajúce aj ustanovenie zmluvy o poskytnutí úveru vo výške 1.500,- eur. Odvolací súd sa plne identifikoval s názorom súdu prvej inštancie, že úroky 70,01% ročne majú charakter úžery, sú v rozpore s dobrými mravmi a moderovať výšku úrokov z úveru, nie je možné.

30. Z výsluchu žalobkyne vyplýva, že o tom, že žalovaný poskytuje úvery sa dozvedela z reklamy z novin a z internetu. Peňažné prostriedky potrebovala pre účely vykonania stavebných úprav. Dostavila sa dňa 27.8.2013 do obchodného miesta žalovaného, pred obchodným zástupcom ktorého sa vyjadrila, že žiada o poskytnutie úveru, ktorý by bola schopná splatiť zo svojho mesačného príjmu. Obchodný zástupca žalovaného sa vyjadril, že jej môžu poskytnúť spotrebiteľský úver vo výške 3.000,- eur, ktorá suma bude rozdelená do dvoch úverových zmlúv. Dôvod uzavretia dvoch identických Zmlúv o revolvingovom úvere, jej nevysvetlil. Potvrdila, že podpis na Štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere, je jej podpisom. Tieto informácie si neprečítala, v danom momente by ani nedokázala zodpovedne posúdiť, či neobsahujú údaje, ktoré by boli v jej neprospech. V čase podpisu žiadosti o úver nevedela o tom, že v zmluvných dojednaniach je ustanovenie o tom, že súhlasí, že veriteľ je oprávnený po posúdení jej schopnosti ako dlžníka splácať úver, čiastku úveru jednostranne znížiť, upraviť a tiež aj výšku, počet a splatnosť splátok a RPMN úveru. Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., číslo zmluvy: XXXXXXXXXXXX, jej neboli pred podpisom žiadosti o uzavretie predmetnej zmluvy odovzdané v takom časovom predstihu, aby sa s nimi mohla podrobne oboznámiť. Na jej strane nebola vôľa uzavrieť Dohodu o poskytnutí služby (čl. 8 zmluvy), predmetom ktorej by bol odklad splátok úveru. V rozhlase a na internete zachytila informáciu o spoločnosti Nebuď dlžník, s.r.o.. Bolo to asi dva týždne pred dátumom 18.10.2016, kedy sa kontaktovala s Nebuď dlžník, s.r.o.. Vyplnila formulár a následne uvedenej spoločnosti zaslala listiny, týkajúce sa predmetného úverového vzťahu. Úver (a tiež úver zo zmlúv č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX) síce mala splatený, ale chcela si byť istá, či jej nehrozí ešte nejaké riziko. Po určitom čase sa jej ozvala spoločnosť Nebuď dlžník, s.r.o. s tým, že predmetná zmluva (a tiež zmluva č. XXXXXXXXXXXX a č.

8500037946) je v rozpore so zákonom, a že spolupracujú s AK-KRUPA, s.r.o., ktorá ju môže zastupovať. Uvedenej advokátskej kancelárii následne zaslala podpísané plnomocenstvo. Dňa 2.9.2014 (dátum poslednej úhrady) ešte nemala vedomosť o bezdôvodnom obohatení, nepoznala skutkové okolnosti, na základe ktorých by bolo možné zodpovednosť žalovaného za bezdôvodné obohatenie, vyvodiť. Tieto skutkové okolnosti poznala až po kontakte so spoločnosťou Nebuď dlžník, s.r.o.. Z reklám zachytila informáciu, že táto spoločnosť je tu pre ľudí, ktorým nebankové subjekty, vrátane žalovaného poskytli úvery. Z akého dôvodu v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500030708 je uvedený účel čerpania úveru: kúpa / oprava auta, uviesť nevedela. Účel (a to aj v prípade zmluvy č. XXXXXXXXXXXX a č. 8500037946) bol: stavebné úpravy. V čase podpisu žiadosti, nebola držiteľkou vodičského oprávnenia. Vo sfére jej záujmu nebolo poskytnutie úveru, opakovanou formou.

31. Z e-mail komunikácie (č. I. 157-159) vyplýva, že žalobkyňa spoločnosť Nebuď dlžník, s.r.o. kontaktovala dňa 18.10.2016.

32. Podľa § 34 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu 2.9.2013, právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

33. Podľa § 43c citovaného zákona, včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

34. Podľa § 44 ods. 1 veta prvá citovaného zákona, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť.

35. Podľa § 52 ods. 1 citovaného zákona, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva, bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

36. Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu 2.9.2013, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

37. Okresný súd Prievidza je na konanie miestne príslušný. Bezodôvodné obohatenie, ako také, je síce samostatným inštitútom, avšak jeho vznik a celkové posúdenie nároku žalobkyne, vyplýva zo spotrebiteľského charakteru Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500030708. Spotrebiteľský charakter sporu, zostáva zachovaný. Ustanovenie § 19 Civilného sporového poriadku umožňovalo žalobkyni vybrať si medzi všeobecným súdom žalovaného a súdom, v obvode ktorého má (žalobkyňa) adresu trvalého pobytu.

38. Zo Zmluvných dojednaní (čl. 2 bod 2.1) Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. vyplýva, že Zmluva o revolvingovom úvere sa uzatvára na predtlačenom formulári veriteľa. Vyplnená Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru podpísaná dlžníkom je návrhom na uzatvorenie Zmluvy o revolvingovom úvere. Zmluva o revolvingovom úvere je uzatvorená a nadobúda platnosť a účinnosť, dňom podpisu dlžníka a veriteľa.

39. Vznik zmluvy, ako dvojstranného právneho úkonu predpokladá dva jednostranné právne úkony dvoch rozličných strán, a to navzájom adresované.

40. Dňa 27.8.2013 žalobkyňa podpísala formulárovú žiadosť, ktorá je návrhom na uzavretie Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX.

41. Podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu 2.9.2013, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

42. Podľa § 19 ods. 1 citovaného zákona, ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2.

43. Bod 5. Žiadosti o revolvingovom úvere / Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX obsahuje údaj o predpokladanej RPMN za úver: 70,01%, pričom v bode 6. je uvedený údaj, a to RPMN za úver: 69,68%.

44. Rozdiel medzi údajmi uvedenými v bode 5. a v bode 6. Žiadosti o revolvingovom úvere / Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500030708 (medzi návrhom a prijatím návrhu), je teda v údají o RPMN.

45. Hodnota RPMN úveru nie je náležitou zmluvy, na ktorej by sa mali účastníci konsenzuálne dohodnúť (z hľadiska vzniku zmluvy). Takáto hodnota totiž zohľadňuje parametre poskytovaného úveru a je daná výpočtom matematického vzorca, stanoveného v zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

46. Žalovaný návrh žalobkyne na uzatvorenie Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, pokiaľ ide o výšku úveru, výšku a počet splátok, úrokovú sadzbu úveru, celkovú čiastku, ktorú musí dlžník zaplatiť akceptoval, a to v bode 6. Strany sporu sa tak dojednali na podstatných náležitostiach zmluvy, čím medzi nimi došlo podľa § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka k uzatvoreniu písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere (revolvingovom úvere), v zmysle ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka, v spojení so zákonom č. 129/2010 Z.z., v znení účinnom ku dňu 2.9.2013.

47. Ak sa účastníci Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX dojednali na jej podstatných náležitostiach, vykonal sa výpočet RPMN úveru podľa zákonom stanoveného matematického vzorca a zistená hodnota sa uviedla veriteľom (žalovaným) do akceptácie návrhu dlžníka (žalobkyne) na uzatvorenie zmluvy, a to bez ohľadu na to, či samotná dlžníčka nejakú hodnotu RPMN úveru vo svojom návrhu uviedla alebo nie.

48. Právne irelevantnou, pri posudzovaní otázky riadneho uzatvorenia Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX medzi stranami sporu je teda skutočnosť, že žalovaný pri prijatí návrhu žalobkyne na uzatvorenie zmluvy, napísal do údajov o schválenom úvere (bod 6.) údaj o RPMN, ktorý sa líši od toho, ktorý uviedla vo svojom návrhu na uzatvorenie zmluvy, dlžníčka.

49. Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX medzi stranami sporu, vznikla.

50. Súd vo vyššie uvedených súvislostiach, poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu Trenčín č. k. 5Co 169/2018 (rozhodoval o odvolaní vo veci vedenej na tunajšom súde č. k. 7Csp 21/2017), č. k. 5Co 21/2018 (rozhodoval o odvolaní vo veci vedenej na tunajšom súde č. k. 7Csp 90/2017), č. k. 5Co 47/2018 (rozhodoval o odvolaní vo veci vedenej na tunajšom súde č. k. 7Csp 88/2016).

51. Súd ďalej posudzoval otázku, či Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 2.9.2013, je platným právnym úkonom.

52. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 2.9.2013, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech spotrebiteľa. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

53. Žalovaný Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatváral v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, čo je zrejmé aj z výpisu z obchodného registra, kde týmto predmetom je i poskytovanie pôžičiek a úverov. Z tohto dôvodu sa považuje za dodávateľa. Z obsahu zmluvy nevyplýva, že by žalobkyňa pri jej uzatváraní konala v rámci predmetu obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, preto sa považuje za spotrebiteľa.

54. Predmetná zmluva č. XXXXXXXXXXXX, je zmluvou o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka, ale zároveň je vzhľadom na povahu účastníkov právneho vzťahu (dodávateľ -spotrebiteľ) i spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako aj zmluvou o spotrebiteľskom úvere, podriadenou tiež režimu zák. č. 129/2010 Z.z..

55. Na právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ sa vždy (aj ku dňu 2.9.2013) prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. V tejto súvislosti, súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 3MCdo 12/2014, č. k. 5MCdo 20/2009, rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 194/2016, č. k. I. ÚS 402/2013. Zákonodarcu novelou Občianskeho zákonníka vykonanou zák. č. 102/2014 Z.z., uvedenú zásadu upravil explicitne pre posilnenie právnej istoty v ustanovení § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka prijatím tretej vety, čo však neznamená, že by táto zásada nebola aplikovaná už pred 1.4.2015.

56. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 2.9.2013, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

57. Pojem „odplata“ v ustanovení § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka zahŕňa náklady spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov spotrebiteľovi. Odplata tak zahŕňa úrok, poplatky za poskytnutie úveru, pravidelné poplatky, ktoré sprevádzajú trvanie úverového vzťahu, ale aj všetky náklady spojené s obligatórnym poistením úveru a podobne.

58. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 2.9.2013, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

59. Najvýznamnejšou normou regulujúcou vzťahy pri spotrebiteľských úveroch je zákon o spotrebiteľských úveroch, ktorý však žiadnym spôsobom nevyklučuje aplikáciu kódexových ustanovení o vadnosti právnych úkonov (§ 39 Občianskeho zákonníka).

60. Na finančnom trhu sa stretávajú v konkurenčnom boji kategórie finančných inštitúcií (bankové a nebankové).

61. Ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy nemožno vykladať tak, aby do odplaty obvykle požadovanej na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch sa zahrňovali i údaje od tých subjektov finančného trhu, ktorí poskytujú neprímerané až úžernícke úroky.

62. Ako to už bolo uvedené, medzi náklady spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov spotrebiteľovi, patrí aj úrok.

63. Podľa Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, výška dojednaného úroku predstavuje 70,01% ročne.

64. Poplatky za poskytnutie úveru, pravidelné poplatky, ktoré by sprevádzali trvanie úverového vzťahu, si žalovaný so žalobkyňou nedohodli. Odplatom je len úrok.

65. Občiansky zákonník neobsahuje legálnu definíciu pojmu dobré mravy. Právna teória a ustálená súdna prax, však pod pojmom dobré mravy rozumie pravidlá morálneho charakteru všeobecne platné v demokratickej spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie, pričom tieto pravidlá ako súhrn určitých etických a kultúrnych noriem v spoločnosti sú všeobecne uznávané a je daný záujem na ich rešpektovaní. Dobré mravy netvorí pevný a uzatvorený normatívny systém, ale sú skôr merítkom etického hodnotenia konkrétnej situácie a jej súladu so všeobecne uznávanými pravidlami slušnosti a poctivého konania (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky č. k. 32Odo 1022/2004).

66. Pri dojednávaní úrokov pri úvere, koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý sa pri poskytnutí úveru (pôžičky) uspokojí, bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty za užívanie poskytnutej istiny, a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 5Cdo 26/2011).

67. Predmetom Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500030708 bolo poskytnutie úveru 1.500,- eur, ktorý žalobkyňa mala vrátiť v 42 mesačných splátkach, s dohodnutým úrokom 70,01% ročne.

68. Podľa žalobkyne 70,01% úrok ročne, je neprimeranou ročnou úrokovou sadzbou.

69. Pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou nad 1 rok do 5 rokov, v mesiaci septembri 2013 úrok za úvery poskytované bankami predstavoval 11,04% ročne.

70. Priemernú úrokovú sadzbu za úvery poskytované bankami: 11,04% ročne, v predmetnom časovom období úrok 70,01% ročne prekročoval o 6,3 násobok.

71. Žalovaný nepreukázal, že by aj iné nebankové subjekty bežne poskytovali úvery (vo výške 1.500,- eur) za odplatu 70,01% ročne, a ani z doterajšej rozhodovacej činnosti takéto zistenia, nevyplývajú.

72. S poukazom na ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 2.9.2013, súd zisťoval u nebankových subjektov (postup podľa § 295 Civilného sporového poriadku), aká bola výška odplaty (úroku), za ktorú spotrebiteľom poskytovali z titulu uzavretej úverovej zmluvy peňažné prostriedky. Výzvu adresoval viacerým nebankovým subjektom: Bencont Collection, a.s., Friendly Finance Slovakia, s.r.o., POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Volkswagen Finančné služby Slovensko, s.r.o., Cofidis SA, Home Credit Slovakia, a.s..

73. Ani jeden z nebankových subjektov, ktorým bola výzva adresovaná, však v písomnom vyjadrení neuviedol, že by v mesiaci septembri 2013 poskytovali úvery za 70,01% úroky ročne, resp. za úrok približujúci sa 70,01%.

74. Súd právnomu zástupcovi žalovaného doručil vyjadrenia od nebankových subjektov, na ktoré nereagoval. V súvislosti s pojmom odplata a výška úrovej sadzby, súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu Trenčín č. k. 5Co 584/2014, podľa ktorého: „Okrem toho s takto určenou maximálnou výškou odplaty nemožno porovnávať účastníkmi dojednaný úrok z úveru 70,01%, keď tento bol dojednaný ako ročný úrok“. V priebehu konania žalovaný predložil inšpekčný záznam Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie o kontrole vykonanej dňa 31.5.2011, ktorý neposudzuje otázku, či ročná úroková sadzba 70,01%, je obvyklou ročnou úrokovou sadzbou. Žalovaný v priebehu konania síce poukázal na to, že hodnota priemernej odplaty určovanej Ministerstvom financií ku dňu 2.9.2013 bola 46,06%, avšak nepredstavovala 70,01%, čo je už podstatné prekročenie.

75. Súd považuje za rozpor s dobrými mravmi, ak sa spotrebiteľovi poskytol, či už žalovaným alebo iným nebankovým subjektom, úver s úrokom viac ako 6,3 krát (podstatné prevýšenie) prevyšujúcim priemerné úroky, porovnateľných úverov poskytovaných bankami. Úrok z úveru vo výške odporujúcej dobrým mravom, s ktorým zákon spája absolútnu neplatnosť (§ 39 Občianskeho zákonníka), nemožno obhajovať princípom zmluvnej slobody. Zmluvná sloboda účastníkov právneho vzťahu nie je neobmedzená a nesmie vybočiť z určitých aj právom akceptovateľných hraníc (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1MCdo 1/2009, Najvyššieho súdu Českej republiky č. k. 21Cdo 1484/2004). Súd poukazuje i na to, že súdy sa už značne kriticky vyjadrili aj k nižším úrokovým sadzbám: rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 5Cdo 26/2011 (48%), Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1MCdo 1/2009 (60%), Krajského súdu Prešov č. k. 3Co 67/2008 (25%). Nemecký BGH v rozsudku zo dňa 13.3.1990 AZ XI ZR 252/89 vyhlásil úver s rozdielom o 12% (percentuálnych bodov) oproti priemeru na trhu pre obdobný úver za nemravný. Súd tiež poukazuje na to, že hoci v prípade nebankových spoločností existuje vyššia miera rizikovosti, úroky nimi požadované by nemali presahovať dvojnásobok úrokových sadzieb používaných bankami pri poskytovaní porovnateľných spotrebiteľských úverov. Týmto spôsobom je dostatočne vyjadrená zvýšená miera rizika nebankových subjektov pri poskytovaní spotrebiteľských úverov (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu Prešov č. k. 7Co 30/2013).

76. Úrok z úveru je jedným zo znakov, ktoré zmluvu o úvere definujú (je jej podstatnou náležitosťou, čo do vzniku).

77. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka v platnom znení, a aj v znení platnom ku dňu 2.9.2013, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy

právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného.

78. Otázkou možnosti a nemožnosti oddelenia právneho úkonu, treba posudzovať z hľadiska povahy a obsahu celého právneho úkonu, a nielen z hľadiska oddeľovanej časti. Zmluvu, pokiaľ totiž ide o jej zákonom určené pojmové znaky, treba chápať ako nedeliteľný celok.

79. V danom prípade síce bolo možné oddeliť časť zmluvy, ktorá v sebe obsahovala dohodu o výške úrokov (70,01% ročne) od samotnej zmluvy, avšak jej obsah tvorí nedeliteľný celok vo vzťahu k ujednaniu o dohodnutej výške úrokov. Túto dohodu súd považoval za neplatnú z vyššie uvedených dôvodov a podľa obsahu ju nebolo možné deliť tak, ako to má na mysli § 41 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti, súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 5Cdo 26/2011, ktorý uvedenú otázku posudzoval, a tiež na rozhodnutie Krajského súdu Košice č. k. 5Co 479/2016.

80. S poukazom na uvedené skutočnosti, Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 2.9.2013 je neplatným právnym úkonom, a to v celosti.

81. Z čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách vyplýva, že vnútroštátne súdy sú povinné iba neuplatniť nekalú podmienku, aby nebola záväzná pre spotrebiteľa, nemôžu však zmeniť jej obsah. Pokiaľ by vnútroštátny súd mohol meniť obsah nekalých podmienok, ktoré sú uvedené v takýchto zmluvách, mohlo by sa tým ohroziť splnenie dlhodobého cieľa uvedeného v čl. 7 smernice. Táto možnosť by totiž mohla prispieť k odstráneniu odstrašujúceho účinku pre predajcov alebo dodávateľov spočívajúceho v tom, že sa takéto nekalé podmienky voči spotrebiteľovi jednoducho neuplatnia, keďže predajcovia alebo dodávatelia by sa totiž mohli pokúšať dotknuté podmienky používať, pretože by vedeli, že aj keby bolo rozhodnuté o ich neplatnosti, mohol by vnútroštátny súd zmeniť zmluvu v potrebnom rozsahu, a tak by ich záujmy zostali zabezpečené. Čl. 6 ods. 1 smernice nemožno teda chápať tak, že vnútroštátnemu súdu v prípade, že zistí existenciu nekalej podmienky v zmluve, uzatvorenej medzi dodávateľom a spotrebiteľom, umožňuje zmeniť obsah podmienky namiesto toho, aby ju voči spotrebiteľovi neuplatnil (rozsudok Súdneho dvora EÚ C-618/10).

82. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, nie je možné úrok z úveru 70,01% ročne, moderovať.

83. Z ustanovenia § 298 Civilného sporového poriadku vyplýva, že súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve je neprijateľná, a teda neplatná.

84. Žalobkyňa na pojednávaní dňa 24.4.2018, prostredníctvom právneho zástupcu dala do pozornosti súdu ustanovenie § 298 Civilného sporového poriadku, v súvislosti s čl. 8 (Dohoda o poskytnutí služby) predmetnej zmluvy.

85. Vzhľadom na to, že Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 2.9.2013 je neplatným právnym úkonom (posudzované ako predbežná otázka) v celosti, súd (bez návrhu) nevyslovil, že zmluvná podmienka uvedená v čl. 8 zmluvy je neprijateľná, a teda neplatná.

86. Napriek vyššie uvedenému právnemu záveru, súd z dôvodu úplnosti udáva, že ak by si aj strany sporu dojednali úrok obvykle požadovaný na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch (t. j. úrok nie vo výške 70,01% ročne, ale obvyklý úrok), a teda Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500030708 by bola platným právnym úkonom, tak úver poskytnutý na jej základe, by podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu 2.9.2013, bol bezúročný a bez poplatkov. Zákon o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách, v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy presne definoval, aké náležitosti musí zmluva obsahovať. Pokiaľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba čo i len jedna z podstatných (obligatórných) náležitostí, predpísaných v § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. je postačujúce, aby bol úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov. Podľa § 9 ods. 2 písm. c) zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu 2.9.2013, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500030708 uvedenú podstatnú náležitosť, neobsahuje. Za jej splnenie, nie je možné považovať uvedenie sídla žalovaného v záhlaví zmluvy, v rámci jeho ďalších identifikačných

údajov. Tieto údaje, ktoré vyplývajú z obchodného registra, len umožňujú nezameniteľným spôsobom určiť žalovaného ako poskytovateľa úveru. Z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. c) zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu 2.9.2013 nevyplýva, že adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, by mala byť totožná so sídlom tohto subjektu. Navyše, v prípade nebankových subjektov, ktoré pôsobia tak ako žalovaný na území celého Slovenska, nie je vylúčené, aby reklamácia alebo sťažnosť nemohla byť vybavená na inom mieste a to v mieste, čo najbližšom bydlisku spotrebiteľa. Zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu 2.9.2013, v ustanovení § 11 ods. 1 písm. b) s neuvedením tejto náležitosti spája sankciu, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (porovnaj rozsudok Krajského súdu Prešov č. k. 7Co 72/2018). Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu 2.9.2013, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka, musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Splatnosť úveru, uvedená len v závislosti od počtu splátok, t. j. 42 mesiacov, nemôže nahradiť náležitosť vymedzenú v citovanom ustanovení zákona. Údaj o konečnej splatnosti úveru, musí byť v zmluve uvedený konkrétnym dátumom, teda dňom, mesiacom a rokom (presná časová a dátumová špecifikácia, určená na základe vstupných údajov). Zákonodarcu počet splátok stanovil až pri ďalšej povinnej náležitosti, uvedenej v § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z., a preto nemohol mať na mysli počet splátok aj pri náležitosti predstavujúcej termín konečnej splatnosti úveru. Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi (a tiež Splátkový kalendár), v ktorom je uvedený termín splatnosti prvej splátky úveru: 4.10.2013 a termín poslednej splátky úveru: 4.3.2017, bolo vyhotovené dňa 2.9.2013, t. j. v deň podpisu zmluvy žalovaným. Žalobkyňa zmluvu podpísala dňa 27.8.2013, teda skôr a kedy nemala vedomosť o tom, ako je stanovená splatnosť prvej a poslednej splátky úveru. Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi je jednostranným právnym úkonom žalovaného a nie je žalobkyňou podpísané. Právne relevantné je to, čo je uvedené v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500030708, ako v dvojstrannom prejave vôle oboch zmluvných strán. Za splnenie povinnosti uviesť údaj o konečnej splatnosti úveru, je možné považovať len prípad, kedy má spotrebiteľ vedomosť o údajoch uvedených v § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. v čase, kedy zmluvu na znak súhlasu podpisuje a vyjadruje vôľu byť ňou, viazaný. Absencia údajov o konečnej splatnosti úveru, má podľa § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z.z. za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný poukazoval na to, že termín konečnej splatnosti úveru, je vymedzený v zmluvných dojednaniach dňom splatnosti poslednej splátky. Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., nie sú žalovaným a ani žalobkyňou, podpísané. V tejto súvislosti súd poukazuje na právny záver, uvedený v náleze Ústavného súdu Českej republiky č. k. I.ÚS 3512/2011, podľa ktorého v rámci spotrebiteľských zmlúv dojednania o zmluvnej pokute (tým skôr o predmete hlavného záväzku, resp. o podstatných náležitostiach zmluvy) v zásade nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných zmluvných podmienok, ale len spotrebiteľskej zmluvy samotnej, na ktorú spotrebiteľ pripája svoj podpis. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 2Cdo 245/2010, ak nie sú obchodné podmienky podpísané oboma zmluvnými stranami, dojednania, ktoré sú v nich obsiahnuté, ak im zákon povinne ukladá písomnú formu, sú pre absenciu tejto predpísanej formy, neplatné. Za čl. 13 Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500030708 je údaj o mieste a dátume podpisu Žiadosti / Zmluvy zmluvnými stranami. Z jej čl. 7 a čl. 13 síce vyplýva, že jej neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania, tieto však nie sú stranami sporu podpísané (č. l. 9 - 10 spisu: Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., číslo zmluvy (VS): XXXXXXXXXXXX), a preto sú neplatné (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu Trenčín č. k. 27Co 262/2017). Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu 2.9.2013, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka, musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500030708, neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu jej uzavretia, pretože neurčuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a v dôsledku toho je potrebné v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona, poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Predmetná zmluva obsahuje iba uvedenie celkovej výšky anuitnej splátky, z ktorej však nie je možné zistiť, aká je výška splátky istiny, v akom rozsahu je v splátke zahrnutý úrok a v akom rozsahu sú v splátke zahrnuté poplatky. Za splnenie povinnosti uviesť výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je možné považovať len prípad, kedy má spotrebiteľ vedomosť o údajoch uvedených v § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. v čase, kedy zmluvu na znak súhlasu podpisuje a vyjadruje vôľu byť ňou, viazaný. Pokiaľ žalovaný poukazuje na údaje uvedené v Splátkovom kalendári zo dňa 2.9.2013, v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o

revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. číslo zmluvy (VS): XXXXXXXXXXXX, tak tieto zmluvné dojednania, ako to už bolo uvedené, ale ani splátkový kalendár nie sú žalovaným a žalobkyňou, podpísané. Nedostatok náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu 2.9.2013, nie je možné odstrániť odkazom na možnosť spotrebiteľa kedykoľvek počas trvania zmluvy, si vyžiadať amortizačnú tabuľku, z ktorej členenie ním uhradenej splátky na istinu, úroky a iné poplatky, by bolo zrejmé. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES zo dňa 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere v čl. 22 zaviedla úplnú harmonizáciu svojich ustanovení. Podľa čl. 288 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, smernica je záväzná pre každý členský štát, ktorému je určená, a to vzhľadom na výsledok, ktorý sa má dosiahnuť, pričom sa voľba foriem a metód ponecháva vnútroštátnym orgánom. Smernica, nikdy nemôže mať horizontálny priamy účinok v sporoch medzi súkromnoprávnymi subjektmi. Ak si členský štát nespĺnil svoju povinnosť a netransponoval smernicu správne alebo načas, nemôžu dôsledky tohto protiprávneho konania štátu znášať fyzické alebo právnické osoby, a preto im nemôže byť uložená na základe neprebranej, resp. nesprávne prebranej smernice žiadna povinnosť. Pre všetky spotrebiteľské spory, v ktorých sa rieši otázka, či má zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať splátky v členení na splátky istiny, splátky úrokov a splátky iných poplatkov alebo nie, ako aj otázka, kedy sa považuje spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov, je skutočnosť, že Smernica 2008/48/ES zakotvuje tzv. úplnú harmonizáciu irelevantná, pretože Slovenská republika pri implementácii smernice zo zákona povinnosť tzv. úplnej harmonizácie, porušila. To, že Súdny dvor Európskej únie vo veci C-42/2015 potvrdil, že smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmeli zachovať a ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice, je bezvýznamné, pretože v tomto konkrétnom prípade (ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z.) išlo vnútroštátne právo nad rámec smernice. Z rozhodnutia C-42/2015 teda vyplýva, že Slovenská republika nesprávne transformovala do svojho právneho poriadku Smernicu 2008/48/ES, ak vo svojej vnútroštátnej právnej úprave vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a poplatkov. Požiadavka zákona, je však od smernice iná. Zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu 2.9.2013 uvádza, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať „výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“. Uvedený zákon ide nad rámec smernice (priznanie vyššej ochrany spotrebiteľovi) a celkom jednoznačne k dátumu 2.9.2013 požaduje vyjadrenie tak splátok istiny, ako aj splátok úrokov a splátok iných poplatkov. Ak by slovenský zákonodarca chcel vyjadriť to isté, čo požaduje smernica, tak je zrejmé, že by použil rovnakú terminológiu, akú používa smernica (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu Prešov č. k. 10Co 646/2018, č. k. 20Co 76/2017, Krajského súdu Trnava č. k. 10Co 48/2017, Krajského súdu Košice č. k. 5Co 468/2017). Pokiaľ ide o uznesenie č. k. 3Cdo 146/2017, Najvyšší súd Slovenskej republiky v ňom založil svoj výklad na teleologickom výklade zákona č. 129/2010 Z.z.. V uvedenom rozhodnutí pritom neposudzoval otázku, či prípadne nedošlo aj k neúmyselnému chybnému transponovaniu Smernice do vnútroštátneho práva, a aký význam zákonodarca prisúdil predmetnému slovnému spojeniu („výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“) v čase, kedy ho vo vnútroštátnom poriadku použil po prvýkrát.

87. Z dôvodu úplnosti súd tiež poukazuje na to, že predmetná zmluva je síce nazvaná ako Zmluva o revolvingovom úvere, ale plnenie na základe nej bolo poskytnuté ako klasický úver. Z výsluchu žalobkyne vyplýva, že žalovaného žiadala o poskytnutie klasického úveru, nie opakovane čerpaného.

88. Žalobkyňa nežiadala o poskytnutie služby uvedenej v čl. 8, bod 8.1. predmetnej zmluvy. Táto „služba“ jej v rámci formulárovej zmluvy bola v podstate vnútená. Dohodnutá odplata za službu, ktorá vlastne v čase uzatvorenia zmluvy, ani žalobkyňi poskytnutá nebola, napriek tomu sa už stala splatnou dňom uzatvorenia Dohody o poskytnutí služby inkorporovanej do obsahu samotnej úverovej zmluvy, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, teda neplatnou. Z dôvodu uvedeného v bode 85., však súd nepostupoval podľa § 298 Civilného sporového poriadku.

89. Podľa § 1 ods. 3 písm. f/ zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu 2.9.2013 (aj ku dňu 17.12.2013), spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorého výška je menej ako 100,- eur a viac ako 75.000,- eur, ak je na rovnaký alebo obdobný účel uzavretých v období 12 mesiacov viac zmlúv o úvere medzi tým istým veriteľom a spotrebiteľom, súhrn všetkých zmlúv o úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver podľa tohto zákona.

90. V roku 2013 medzi stranami sporu bola uzavretá Zmluva o revolvingovom úvere: č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 2.9.2013, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 2.9.2013, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX.

91. V Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX je uvedený účel čerpania úveru: kúpa/oprava auta, v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX: nákup elektroniky, v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX: lyžovačka.

92. Žalobkyňa popierala, že by o poskytnutie úverov žiadala na účel, a to kúpu/opravu vozidla, na nákup elektroniky, na lyžovačku. K otázke účelu uvedených úverov uviedla, že ich žiadala (a následne použila) na rovnaký účel: stavebné úpravy. Ani by ju nenapadlo, obchodnému zástupcovi žalovaného povedať, že úvery potrebuje na iný účel, ako sú stavebné úpravy. Pokiaľ ide o dátum 2.9.2013 nebola držiteľkou vodičského oprávnenia, a ani ona alebo členovia jej rodiny nekupovali alebo neopravovali motorové vozidlo. Jej manžel využíval a aj využíva služobné motorové vozidlo.

93. Črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že pre spotrebiteľa sú vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy. V priebehu konania žalovaný dostatočne presvedčivo nepreukázal, že úvery žalobkyni poskytol za účelom: kúpy/opravy auta, kúpy elektroniky, na lyžovačku. Chýba aj bližšia špecifikácia typu vozidla, značky elektroniky, miesta lyžovačky. Ak žalobkyňa úvery potrebovala na stavebné úpravy, nemohla ich žiadať na účel kúpy/opravy auta, kúpy elektroniky, na lyžovačku. S prihliadnutím na možný výskyt zastierania skutočného účelu uzatvorenia zmluvy, v prípade pochybností dôkazné bremeno má dodávateľ. Žalovaný tým, že nepravdivo, z vlastnej vôle vyznačil v zmluvách zo dňa 2.9.2013, zo dňa 2.9.2013, zo dňa 17.12.2013 účel poskytnutia peňažných prostriedkov, dopustil sa nekalej obchodnej praktiky, aby sa súhrn všetkých zmlúv o úvere nepovažoval za jediný spotrebiteľský úver.

94. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, platí fikcia, že Zmluvy o revolvingovom úvere: č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX, č. 8500037946, predstavujú jednu zmluvu a všetky tri úvery poskytnuté žalovaným predstavujú jeden spotrebiteľský úver.

95. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

96. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

97. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

98. Právny vzťah bezdôvodného obohatenia je samostatným záväzkovým právnym vzťahom, ktorý vznikne v dôsledku porušenia iného právneho vzťahu (napr. plnenie z neplatnej zmluvy, pri ktorej dôvod na plnenie nevznikol). Jeho obsahom je, aby ten, kto sa obohatil z niektorých dôvodov uvedených v zákone, obohatenie vydal naspäť tomu, na úkor koho k obohateniu došlo.

99. Bezdôvodné obohatenie má subsidiárny charakter a vzťahuje sa na prípady, ktoré nemožno podriaďiť pod inú právnu normu.

100. V prípade plnenia z neplatného právneho úkonu je vznik bezdôvodného obohatenia založený na tom, že právny úkon, na základe ktorého došlo k plneniu, je neplatný. Predpokladom úspešného uplatnenia nároku o vydanie bezdôvodného obohatenia získaného z neplatného právneho úkonu je predchádzajúce vyriešenie otázky, či išlo o neplatný právny úkon.

101. V priebehu konania žalovaný uplatnil námietku premlčania nároku žalobkyne.

102. Námietka premlčania je inštitútom hmotného práva, ktorá je upravená v ustanovení § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Podľa tohto ustanovenia právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej.

103. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti.

104. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

105. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

106. Ustanovenie § 107 Občianskeho zákonníka ustanovuje kombinované premlčacie doby, a to subjektívnu, ktorá je dvojročná, a objektívnu, ktorú nemožno prekročiť, hoci by ešte boli podmienky pre uplynutie subjektívnej premlčacej doby, a ktorej dĺžka je určená rozdielne podľa charakteru získania bezdôvodného obohatenia. V prípade, že bolo bezdôvodné obohatenie získané bez úmyselného konania, jej dĺžka je tri roky, a ak bol taký prospech získaný úmyselne, určil Občiansky zákonník jej dĺžku v rozsahu 10 rokov.

107. Pre určenie začiatku plynutia objektívnej premlčacej doby podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka je rozhodujúci okamih, kedy bezdôvodné obohatenie vzniklo. Na splnenie predpokladov pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby (§ 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka) potom nemôže dôjsť predtým, než bezdôvodné obohatenie vôbec vzniklo. Subjektívna premlčacia doba, preto môže začať plynúť najskôr so začiatkom objektívnej lehoty.

108. Vo vzťahu k 10 ročnej objektívnej premlčacej dobe súd udáva, že úmysel, či už priamy alebo nepriamy, musí smerovať k bezdôvodnému obohacovaniu sa, a musí existovať už v čase získania bezdôvodného obohatenia. Nepostačuje, ak bolo bezdôvodné obohatenie získané neúmyselne, a ak následne by si ho príjemca úmyselne ponechal. Občiansky zákonník napriek tomu, že má vo svojich ustanoveniach vymedzené úmyselné bezdôvodné obohatenie, podstatu úmyselného konania nevymedzuje. Pri skúmaní úmyslu konajúcej osoby sa preto vychádza z právnej úpravy zavinenia, obsiahnutej v trestnom práve. Zavinenie podľa § 15 Trestného zákona je vybudované na dvoch zložkách - vedomostnej a vôľovej. Podľa stupňa vôľovej zložky sa rozlišuje úmysel priamy alebo nepriamy. O priamy úmysel pri bezdôvodnom obohatení podľa Občianskeho zákonníka ide vtedy, ak ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatil, vedel, že svojím konaním získa bezdôvodné obohatenie a súčasne, že ho chcel získať (prítomnosť vedomostnej i vôľovej zložky). O nepriamy úmysel ide vtedy, ak ten, kto sa na úkor iného obohatil, vedel, že svojím konaním môže získať bezdôvodné obohatenie a pre prípad, že sa tak stane, bol s takýmto následkom uzrozumený. Na preukázanie úmyslu konajúcej osoby získať bezdôvodné obohatenie, pritom nestačia všeobecné tvrdenia o zaužívanej praxi žalovaného pri uzatváraní spotrebiteľských zmlúv, resp. jeho vedomosť, že viaceré nároky uplatnené voči spotrebiteľom boli v dôsledku súdnej kontroly spotrebiteľských zmlúv súdom vyhlásené za neplatné, alebo úvery poskytnuté spotrebiteľom považované za bezúročné a bez poplatkov, z dôvodu absencie obligatórných zákonných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Pre možnosť súdu konštatovať vedomostnú zložku úmyslu žalovaného bezdôvodne sa obohacovať, je potrebné v každom jednotlivom konkrétnom prípade, s poukazom na okolnosti uzavretia konkrétnej úverovej zmluvy, s konkrétnymi zmluvnými stranami preukázať, že žalovaný ako úverový veriteľ v čase uzavretia zmluvy a prijatia plnenia na základe tejto zmluvy skutočne vedel, alebo aspoň bol uzrozumený s tým, že sa bezdôvodne obohacuje na úkor dlžníka.

109. Žalobkyňa v prejednávanej veci žiadnym relevantným spôsobom nepreukázala, že by v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy existoval úmysel žalovaného, a že by tento smeroval k bezdôvodnému obohacovaniu sa. Je nepochybné, že žalovaný chcel získať odplatu vo forme úroku, tiež poplatok za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok úveru, tiež že mal vedomosť, že viaceré nároky uplatnené voči spotrebiteľom boli v dôsledku súdnej kontroly spotrebiteľských zmlúv vyhlásené za neplatné alebo úvery poskytnuté na základe nich za bezúročné a bez poplatkov, avšak tieto skutočnosti samy o sebe ešte nedokazujú úmysel žalovaného získať bezdôvodné obohatenie na úkor žalobkyne.

110. Podľa názoru súdu, na prejednávanú vec je potrebné aplikovať ustanovenie § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, pričom sa jedná o objektívnu lehotu, ktorá začína plynúť odo dňa, keď k bezdôvodnému obohateniu došlo.

111. Oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď skutočne (preukázateľne) zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t. j., keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe oprávneného, a to bez ohľadu na to, že sa o týchto skutočnostiach mohol dozvedieť aj skôr.

112. Z výsluchu žalobkyne vyplýva, že nevedela posúdiť, že žalovaný má právny titul iba na zaplatenie istiny.

113. Zverejnením Občianskeho zákonníka v znení jeho neskorších predpisov, zverejnením zák. č. 129/2010 Z.z. v Zbierke zákonov Slovenskej republiky sa uplatňuje len zásada, že neznalosť zákona neospravedlňuje. Z toho však nemožno automaticky vyvodiť, že žalobkyňa si bola vedomá aj toho, že na základe týchto zákonov sa, aplikujúc ich na konkrétne okolnosti prípadu, považuje predmetná zmluva (č. XXXXXXXXXXXX) za neplatný právny úkon, najmä za situácie, ak je medzi stranami sporu táto skutočnosť sporná, resp. ak podávajú v súdnom konaní rôzny výklad ustanovení zákona (zákonov) a aplikácia zákona na konkrétne okolnosti prípadu, je tak vecou súdu. Predpokladaná znalosť zákona, jeho zverejnením v Zbierke zákonov Slovenskej republiky je tak okolnosťou objektívnou, pretože sa predpokladá u každého účastníka zmluvného vzťahu, na ktorý zákon dopadá, bez ohľadu na konkrétny subjekt. Vedomosť vyžadovaná ustanovením § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka je však vedomosťou subjektívnou, viažucou sa na konkrétny subjekt, a to nielen vedomosťou založenou na domnienke (predpokladanou vedomosťou). Preto sa skutočnosť, kedy sa strana o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jej úkor obohatil v súdnom konaní dokazuje, na rozdiel od právneho predpisu (znalosť právneho predpisu nie je predmetom dokazovania). V tejto súvislosti, súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 17Co 67/2018 zo dňa 24.10.2018, Krajského súdu Prešov č. k. 7Co 33/2018 zo dňa 22.5.2018.

114. Žalobkyňa dňa 2.9.2014 (dátum poslednej úhrady z titulu poskytnutého úveru zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX) ešte nemala vedomosť o bezdôvodnom obohatení, nepoznala skutkové okolnosti, na základe ktorých by bolo možné zodpovednosť žalovaného za bezdôvodné obohatenie, vyvodiť. Tieto skutkové okolnosti mala až v roku 2016 (asi dva týždne pred dátumom 18.10.2016, kedy sa kontaktovala so spoločnosťou Nebuď dlžník, s.r.o., e-mail č. l. 157-159), a to na základe informácií z rozhlasu a z internetu, že žalovaný a aj iné nebankové subjekty, poskytujú úvery zo zmlúv, ktoré môžu byť nezákonné, resp. neplatné alebo bezúročné a bez poplatkov. Žalobkyňa žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia podala dňa 20.1.2017, t. j. dvojročná subjektívna premlčacia doba, ktorá začala plynúť dva týždne pred 18.10.2016, nemohla uplynúť. Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, teda nie je premlčané. Skorší dátum, kedy sa mala žalobkyňa dozvedieť o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a o tom, kto sa na jej úkor obohatil, v konaní nebol preukázaný.

115. Ako to už bolo uvedené (bod 89. až 94.), Zmluvy o revolvingovom úvere: č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX a č. 8500037946 predstavujú jednu zmluvu a všetky tri úvery poskytnuté žalovaným predstavujú jeden spotrebiteľský úver. Napriek názoru uvedenému v bode 114., súd poukazuje aj na to, že žalobkyňa zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zaplatila žalovanému poslednú splátku úveru dňa 21.12.2015, v dôsledku čoho mala splnené povinnosti zo všetkých zmlúv. Subjektívna premlčacia lehota pre právo na vydanie bezdôvodného obohatenia z identických zmlúv, tak mohla začať plynúť najskôr po vyrovnaní všetkých záväzkov medzi zmluvnými stranami. Žaloba na súd došla dňa 20.1.2017, t. j. v rámci plynutia trojročnej objektívnej premlčacej doby a dvojročnej premlčacej doby (v prípade, ak by začala plynúť spolu s objektívnou premlčacou dobou, t. j. dňa 21.12.2015).

116. I napriek tomu, že z dôvodov uvedených v predchádzajúcich častiach rozsudku nárok nie je premlčaný, súd sa vyjadrí i k možnej aplikácii ustanovenia § 3 Občianskeho zákonníka. Dobrým mravom v zásade neodporuje, ak niekto namieta premlčané právo, ktoré bolo proti nemu uplatnené, pretože premlčanie je inštitútom zákonným. Uplatnenie námietky premlčania, by sa priečilo dobrým mravom len v takých prípadoch, kedy by bolo výrazom zneužitia tohto práva na úkor účastníka, ktorý márne

uplynutie premlčacej doby nezavinil, a voči ktorému by za takejto situácie zánik nároku na plnenie, v dôsledku uplynutia premlčacej doby, bol neprimerane tvrdým postihom. Tieto okolnosti by pritom museli byť naplnené v natoľko výnimočnej intenzite, aby bol odôvodnený tak významný zásah do princípu právnej istoty, akým je odopretie práva uplatniť námietku premlčania. Takouto okolnosťou nemôže byť skutočnosť, že žalovaný ako dodávateľ - nebankový subjekt, ktorý má v predmete svojej podnikateľskej činnosti dlhodobo aj poskytovanie úverov, prijímal úhrady peňažných prostriedkov na úroky a ani to, že žalobkyňa dobromyseľne plnila splátky úveru v presvedčení, že zmluva na základe ktorej plní, je v súlade s právnym poriadkom. Žalobkyňa v priebehu konania prostredníctvom právneho zástupcu uviedla, že bola žalovaným uvedená do omylu, pokiaľ ide o skutkové a právne okolnosti úveru zo zmluvy, a to vyčíslením zostatku úveru, čo však nepreukázala. Ak by teda nárok žalobkyne bol premlčaný, nebolo by možné aplikovať na uplatnenú námietku premlčania ustanovenie § 3 Občianskeho zákonníka.

117. Žalobkyňa žalobu podala v rámci plynutia dvojročnej premlčacej doby.

118. Žalovaným uplatnená námietka premlčania, nie je dôvodná.

119. V období od 14.10.2013 do 2.9.2014 (dátum poslednej úhrady úveru č. XXXXXXXXXXXX) žalobkyňa uhradila žalovanému sumu 2.471,42 eur (bod 24.).

120. Žalovaný poskytol žalobkyni sumu 1.284,25 eur (výpis z účtu č. I. 65).

121. Rozdiel medzi sumou 2.471,42 eur a sumou 1.284,25 eur, predstavuje 1.187,17 eur.

122. Nárok o zaplatenie sumy 1.187,17 eur bol opodstatnený.

123. Žalobkyňa predmetom konania urobila aj nárok o zaplatenie úrokov z omeškania.

124. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

125. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

126. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

127. Ak zmluva ani zákon neuvádza, kedy má byť záväzok splnený, stáva sa povinnosť dlžníka plniť splatnou na základe požiadania veriteľa. Ide najmä o záväzok na náhradu škody alebo záväzok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Bez výzvy (požiadania) veriteľa na plnenie nevzniká v týchto prípadoch dlžníkovi povinnosť plniť a dlžník nemôže byť v omeškaní.

128. Pred podaním žaloby žalobkyňa dňa 4.11.2016, prostredníctvom právneho zástupcu vyzvala žalovaného na vrátenie „preplatku“, ktorý má charakter bezdôvodného obohatenia do 14 dní.

129. Žalovaný nespochybňoval, že by mu predsporová výzva nebola doručená, a že by odo dňa jej prevzatia do 21.11.2016 (odkedy si žalobkyňa uplatňuje úroky z omeškania) neuplynula doba 14 dní. Omeškanie žalovaného so zaplatením sumy 1.049,36 eur sa preto začalo najneskôr dňa 21.11.2016. V priebehu konania súd pripustil zmenu - rozšírenie žaloby o zaplatenie sumy 137,81 eur s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 137,81 eur odo dňa nasledujúceho po doručení návrhu na zmenu žalobného návrhu až do zaplatenia. Návrh na zmenu žalobného návrhu bol právnenému zástupcovi žalovaného doručený dňa 21.6.2018 a omeškanie, pokiaľ ide o sumu 137,81 eur sa začalo v nasledujúci deň, t. j. dňa 22.6.2018.

130. V konaní ide o nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo dňa 2.9.2014 (nie pred 1.2.2013 - § 10c vyhl. č. 87/1995 Z. z.), preto výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov

vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky. Ku dňu 21.11.2016 úroková sadzba Európskej centrálnej banky predstavovala 0,00% a výška úrokov z omeškania je 5,00%. Je potrebné uviesť, že právny vzťah bezdôvodného obohatenia je samostatným záväzkovým právnym vzťahom, ktorý vzniká v dôsledku porušenia iného právneho vzťahu (plnenie z neplatnej zmluvy). V prejednávanej veci, ako to už bolo uvedené, záväzkový právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikol dňa 2.9.2014.

131. Súd priznal žalobcovi 5,00% úroky z omeškania ročne zo sumy 1.049,36 eur od 21.11.2016 do zaplataenia a zo sumy 137,81 eur od 22.6.2018 do zaplataenia.

132. Podľa § 255 ods. 1, ods. 2 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

133. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

134. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo.

135. Úspech žalobkyne je 100%.

136. Osobitné uznesenie o výške náhrady trov konania vydá súdny úradník.

137. Záverom súd poukazuje na to, že právo na civilný súdny proces nevyžaduje, aby súd v rozsudku reagoval na každý argument prednesený v konaní. Stačí, aby reagoval na ten argument (argumenty), ktorý je z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považovaný za rozhodujúci.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prievidza, písomne, v dvoch vyhotoveniach. O odvolaní rozhoduje Krajský súd Trenčín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie ďalej možno odôvodniť podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.